

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. szeptember 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A szolgálatban kötelességzegés vétsége miatt **az I.r. vádlott és társa** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2009. április 29. napján kihirdetett Kb.IV.164/2008/6. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I.r. vádlottat katonai mellékbüntetésül lefokozásra **ítéli**.

Egyebekben az első fokú ítéletet az I.r. és a II.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Főváros Bíróság Katonai Tanácsa 2009. április 29. napján kihirdetett KB.IV.164/2008/6. számú ítéletével az I. és a II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 348.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő szolgálatban kötelességzegés vétségében, ezért az I.r. vádlottat 240 napi tétel, napi tételenként 400 Ft pénzbüntetésre, a II.r. vádlottat pedig 210 napi tétel, napi tételenként 400 Ft pénzbüntetésre és 1 évre a törzsőrmesteri rendfokozatba visszavetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetése esetére, azok szabadságvesztésre történő átváltoztatására.

A katonai ügyész 3 napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd mindkét vádlott terhére, a büntetések súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be. Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott pénzbüntetés, annak mértékére tekintettel nem alkalmas a büntetések célok elérésére. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság mindkét vádlott vonatkozásában emelje meg a napi tételek számát, a II.r. vádlottnál pedig az egy napi tétel összegét is. A vádlottak az ítéletet tudomásul vették.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.50/2009. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését módosítással és kiegészítéssel tartotta fenn. Álláspontja szerint az első fokú ítélet megalapozott, felülbírálatra alkalmas és helyes a vádlottak cselekményének jogi minősítése is. Egyetértett az elsőfokú bírósággal azzal is, hogy a vádlottakkal szemben pénzbüntetést szabott ki, azonban annak mértékét nem tartotta elegendőnek a büntetési célok elérése érdekében. Indítványozta I.r.

vádlottal szemben a napi tételszám felemelését, a II.r. vádlottnál a napi tételhez rendelt összeg növelését. Álláspontja szerint az I.r. vádlottal szemben is szükséges katonai mellékbüntetés alkalmazása. Mivel ő már harmadik alkalommal került összeütközésbe a törvénnyel, lefokozás katonai mellékbüntetés kiszabására tett indítványt. Egyebekben az első fokú határozat helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a Katonai Fellebbviteli Ügyészség jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat fenntartva indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet változtassa meg, az I.r. vádlottal szemben a pénzbüntetést napi tételszám felemelésével súlyosítsa és vele szemben szabjon ki lefokozás katonai mellékbüntetést, a II.r. vádlottnál a kiszabott pénzbüntetést a napi tételhez rendelt összeg emelésével súlyosítsa, egyebekben pedig az első fokú határozatot hagyja helyben.

A II.r. vádlott az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta, fenntartotta azt az írásban is előterjesztett indokot, mely szerint nem rendelkezik ingatlan tulajdonnal, az csupán tévedésből került az elsőfokú eljárás jegyzőkönyvébe és az ítéletbe is.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az eljáró katonai tanács nem a Be. rendelkezései szerint járt el, amikor a 288.§ (1) bekezdésében írtak ellenére a vádlottakat egymás jelenlétében oktatta ki a vallomás megtagadásának lehetőségére és következményeire. Ez az eljárási szabálysértés azonban nem volt kihatással az ügy érdemi elbírálására. Egyebekben a perrendtartás szabályait betartva megvizsgálta az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, és az ítéletének tényállását ezekkel összhangban állapította meg. Indokolási kötelezettségének is eleget tett, ezért ítélete mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírlata alapjául.

Az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette cselekményüket a Btk. 348.§ (1) bekezdésében írt szolgálatban kötelességszegés vétségének. A másodfokú bíróság vizsgálta, hogy az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállás alapján nem állapítható-e meg a Btk. 225.§-ában írt hivatali visszaélés bűntette, azonban a bizonyítási eljárás anyagát áttekintve álláspontja szerint sem vonható le olyan következtetés, hogy a vádlottak jogtalan előny okozásának célzatával jártak volna el, amikor a szabálysértésen tetten ért személyt a nélkül engedték el, hogy vele szemben az intézkedést lefolytatták volna, illetve megtették volna a szükséges feljelentést. A magatartásuk így a Btk. 348.§ (1) bekezdésében írt szolgálatban kötelességszegés vétségének törvényi tényállási elemeit valósítja meg, mivel súlyosan megszegték az elsőfokú bíróság által is felhívott kötelezettségeiket, amely kötelezettségszegés szolgálatuk alaprendeltetését sértette.

A katonai ügyész által a büntetés súlyosítása érdekében bejelentett fellebbezést az I.r. vádlott tekintetében találta alaposnak a másodfokú bíróság.

Az elsőfokú katonai tanács helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket és a vádlottak bűnösségével arányos pénzbüntetést szabott ki velük szemben. E pénzbüntetések napi tételének száma és az egy napi tétel összege arányos a vádlottak cselekményének súlyával és igazodik vagyoni viszonyaikhoz is. Helyesen alkalmazott az elsőfokú bíróság a II.r. vádlottal szemben rendfokozatban visszavetést. Az ő tekintetében nem látta indokoltnak a másodfokú bíróság az egy napi tételhez rendelt összeg felemelését.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlottnál mellőzte katonai mellékbüntetés kiszabását. Helyesen hivatkozott a katonai ügyész arra, hogy már harmadik alkalommal áll bíróság előtt, korábbi elítélései is súlyos megítélésű büntettek miatt történt, ahol felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a jelen büntetőeljárás is azt bizonyítja, hogy az I.r. vádlott nem méltó katonai rendfokozat viselésére, a szolgálatára vonatkozó szabályokat alapjaiban sértette, ezért vele szemben az ügyészi indítvánnyal egyezően lefokozás katonai mellékbüntetés is kiszabott a Btk. 131.§-ában írtaknak megfelelően. Az így megállapított büntetések már alkalmasak arra, hogy mind a vádlottakat, mind másokat visszatartson hasonló jellegű bűncselekmények elkövetésétől, így betöltse a Btk. 37.§-ában írt büntetési célokat.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, így azokat a másodfokú bíróság - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltőábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. szeptember 18.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I. és a II.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2009. szeptember 18.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Tóth Mihályné
tisztviselő